19/01/2022

Митрополитът на Месиния за антиканоничното нахлуване на Руската Църква в Африка: Секуларизирана Църква и политизирана Йерархия

Автор: Митрополит на Месиния Хрисостом

Секуларизирана Църква и политизирана Йерархия

Последните събития, по повод на антиканоничното и антицърковно нахлуване (воен. инвазия – Бел. прев.) на Московската Патриаршия в Африка, в каноничните и неподлежащи на преговори граници на юрисдикцията на Старшата и Древна Александрийска Патриаршия, още веднъж подчертава еклисиологичната патогенеза (патология – Бел. прев.) на Московската Патриаршия. Тази Църква още от 16 век, когато получава благата на автокефалията и на патриаршеската чест и достойнство, вече пет века не

престава да претендира за църковно управление дали в района на Балканите, със зони на влияние, църковни и политически сателити (напр.: Сръбската Патриаршия и Българската Патриаршия – Бел. прев.), дали в по-широкия географски район на Средиземноморието за да покаже своите експанзионистични нагласи в райони, в които има особен геополитически и геофизичен интерес.

С тази вечна тактика, Московската Патриаршия потвърждава, от една страна, че никога не е приемала каноничните граници на своята териториална каноничност, като достатъчни, за да бъде пасторски активна, а винаги се е опитвала да ги преодолее. Но от друга страна, с превозното средство* на своята църковност, се опитваше преди време да служи или на политически и светски цели, или да задоволи старите си имперски стремежи да реализира своята исторически неправдоподобна еклесиологическа идеология относно „Третия“ Рим.

Това взаимно сътрудничество на секуларизма и църковността представлява вечен метод на действие на Руската Църква и държава както в политическите сфери на влияние, така и в църковните юрисдикции, главно под формата на различни колониални църковни образувания.

Това взаимно сътрудничество е отразено в последния Устав на Руската Църква и се потвърждава от секуларизираната дейност на Московската Църква, която може и подкрепя всяко светско преследване, а при наличието на светската власт може да удовлетвори всяка своя целесъобразност.

Органите на тази секуларизирана функция на конкретната Църква са членовете на църковната Йерархия на Москва, които действат като инструменти на всяка една светска власт и със своята йерархична роля участват в политическия живот, оставяйки отпечатък върху своето дело.

Всичко това е характерно изразено в последните изказвания на някои архиереи от Московската Патриаршия, които със заплахи, с решения за отмъщение, претенции, саботажи, незаконни методи и антицърковни аргументи потвърждават своята политизирана и секуларизирана волева нагласа за района на Африка, представяйки уж като аргумент признаването на автокефалията на Църквата на Украйна от Александрийската Патриаршия.

Но истината е другаде. Руската Църква има други мотиви и служи на други цели. Би било наивно от наша страна да вярваме, че този антиканоничен начин на нахлуване в църковното пространство на Александрийската

Патриаршия би „решило“ един друг, според тях, църковен и каноничен „безпорядък“!!!

Грешен начин, тактика и метод, защото Църквите не изнудват, не отмъщават, не решават двустранните си проблеми с метода „злото се предотвратява само със зло“ «πάσσαλος πασσάλω εκκρούεται» или с аргумента „зъб за зъб”, а само с методите на каноничността.

Освен това, една толкова широко разпространена липса на познаване на каноничната традиция за създаването на една църковна екзархия в Африка от Московската Патриаршия не се оправдава от уважавани богослови Йерарси. И студентът първокурсник от Богословския факултет знае и може да различава каноничните и неподлежащи на преговори граници на ниво църковни отношения и православна еклисиология.

Може би в този конкретен случай, както и в миналото, секуларизираната по начина на действие Московска Църква чрез една политизирана Йерархия се опитва да създаде status quo, чрез църковни анклави в Африка, игнорирайки юрисдикционните граници на Александрийската Патриаршия, за да служи отново на светските цели на една външна политика вече ориентирана към района на Африканския континент?

Обслужват ли тези секуларизирани църковни анклави експанзионистичните политически стремежи и политизираната Йерархия използва ли се като средство за влияние, проникване и консолидиране на политически данни в Африка и за задоволяване на пропагандното разпространение на главните геополитически и гоефизически интереси както на Руската Църква, така и на руската държава?

Блаженопочившият Александрийски Патриарх Партений преди много години подчерта, че Африка е мястото на бъдещето, поради своята геофизична и геополитическа уникалност и природното си богатство.

Безочливият, антицърковен и антиканоничен начин, по който ръководителите на Московската Патриаршия решават да се наложат в района на юрисдикцията на Александрийската Патриаршия, не може да бъде оправдан само като отмъщение срещу положителната позиция на Александрийската Патриаршия за автокефалията на Църквата на Украйна.

Това е поводът, а причините и целите са други, по-дълбоки и по-съществени и които би трябвало да засягат не само другите Православни Църкви от Средиземноморието, но и по-широкия политически фактор, особено за

светския начин, по който действа Московската Църква и по който се политизират нейните Йерарси. Всичко това, вероятно с крайната цел да променят съществуващия до този момент геополитически баланс в по-широкия регион.

doxologiainfonews.com